

บุคคลแห่งปี 2557
พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หน้า... 8

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มาอย่างพยัคฆ์ แต่ลงจากอำนาจแบบไหน ยากจะหยั่งรู้?

ตลอดทั้งปี 2557 เมื่อตรวจแถวทุกแควดวง คงไม่มีบุคคลใดโดดเด่น และมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดความเป็นไปของประเทศเท่ากับ **“พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ”**

กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ จึงไม่มีข้อสงสัยใดๆ ที่จะบอกว่า **“บุคคลแห่งปี 2557”** ก็คือ **“บิ๊กตู่-พล.อ.ประยุทธ์”** ซึ่งก็เชื่อว่าคงจะตรงกับความรู้สึกของหลายๆ คนในประเทศนี้

เห็นได้จากผลสำรวจหลายสำนักในช่วงท้ายปีก็เห็นว่าการทำรัฐประหารของ พล.อ.ประยุทธ์ เมื่อ 22 พ.ค.ที่ผ่านมา คือเหตุการณ์สำคัญทางการเมืองในรอบปีที่ผ่านมา รวมถึงบทบาทความสำคัญของ พล.อ.ประยุทธ์ต่อการกำหนดทิศทางประเทศต่อจากนี้

อาทิ **“กรุงเทพโพล”** โดยศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่เผยแพร่ผลสำรวจความคิดเห็นประชาชนเรื่อง **“ที่สุดแห่งปี 2557”** โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล จำนวน 1,175 คน และมีการนำมาเปิดเผยเมื่อ 20 ธ.ค.ที่ผ่านมา ซึ่งพบว่าชาว เหตุการณ์ในประเทศไทยที่ทำให้ปลื้มใจและมีความสุขมากที่สุดในรอบปีนี้ อันดับ 1 คือ ชาวๆเกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (ได้แก่ ชาวๆที่พระเจ้าอยู่หัวและพระราชินีทรงมีพระพักตร์แจ่มใสเสด็จฯ กลับมาประทับวังไกลกังวล, ชาวๆวันมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 87 พรรษา และชาวๆในหลวงทรงมีพระอาการดีขึ้น) (ร้อยละ 70.0)

ส่วนข่าวอันดับ 2 คือ การที่ คสช.เข้ามาบริหารประเทศ และมี พล.อ.ประยุทธ์เป็นนายกรัฐมนตรี ทำให้เกิดการปฏิรูปประเทศไทย (ร้อยละ 8.0) และอันดับ 3 คือ การยุติการชุมนุมของทั้งสองฝ่าย (ร้อยละ 6.4)

หรือผลสำรวจ อีสานโพล (E-Saan Poll) ของศูนย์วิจัยธุรกิจและเศรษฐกิจอีสาน (ECBER) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่เผยแพร่ผลสำรวจเรื่อง **“รางวัลแห่งปีของคนอีสาน 2557”** โดยทำการสำรวจ 2 ช่วง ระหว่างวันที่ 3-7 กรกฎาคม และ 12-16 ธันวาคม 2557 จากกลุ่มตัวอย่าง 2,229 ราย ในเขตพื้นที่ภาคอีสาน 20 จังหวัด ซึ่งเป็นการที่จะให้ชาวอีสานเสนอชื่อบุคคลหรือองค์กร หรือผลงานที่สมควรได้รับรางวัลแห่งปีในสาขาต่างๆ 15 รางวัล (แบบไม่มีตัวเลือกให้) ซึ่งจากการประมวลผล พบว่า ในหัวข้อ **“นักการเมือง/ผู้บริหารภาครัฐฝ่ายชายแห่งปี”** ตัว พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นำโด่งด้วยเสียงโหวต คิด

เป็นร้อยละ 34.9 (ครึ่งปีหลังได้ 47.8) ซึ่งห่าง พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ร้อยละ 17.1 (ครึ่งปีหลังได้ 15.1) นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ร้อยละ 4.5 (ครึ่งปีหลังได้ 2.1)

การที่ พล.อ.ประยุทธ์ ถูกเลือกให้เป็น **“บุคคลแห่งปี”** ในครั้งนี้ก็เนื่องจากบทบาทและความสำคัญของ พล.อ.ประยุทธ์ตลอดทั้งปีที่ผ่านมา ไม่ใช่แค่หลังมาเป็นนายกรัฐมนตรี แต่เขามีบทบาทสำคัญมาตั้งแต่ในช่วงก่อนการทำรัฐประหาร 22 พ.ค.2557 กับบทบาทผู้บัญชาการทหารบก โดยเฉพาะในช่วงการเมืองเซี่ยงเสี้ยว หลังฝ่าย กปปส.และมวลมหาประชาชนยื่นข้อต่อด้านและขับไล่รัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และพรรคเพื่อไทยอย่างหนัก และต่อเนื่องยาวนานมาตั้งแต่ พ.ย. 2556 ช้ามมาถึง พ.ค.57 ขณะที่ฝ่ายรัฐบาลเพื่อไทยและคนเสื้อแดงที่เป็นกองหนุนสำคัญของพรรคเพื่อไทย ก็ตั้งป้อมสู้แบบไม่ลดละ ส่งผลให้การเมืองไทยอยู่ในภาวะเผชิญหน้ารัฐบาลมีอำนาจแต่บริหารล้มเหลว เข้าสู่สุญญากาศหลายยาวนานหลายเดือน

ทำให้บทบาทของทหารในเวลานั้นมีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะการปกป้องชีวิตและทรัพย์สินประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองกับฝ่าย กปปส. ที่ช่วงก่อนเหตุการณ์รัฐประหารมีคนบริสุทธิ์ได้รับบาดเจ็บล้มตายไปจำนวนมาก แม้คนจะมองว่า พล.อ.ประยุทธ์ตัดสินใจออกมาแสดงบทบาทปกป้องประชาชนล่าช้า ทำให้มีผู้บริสุทธิ์บาดเจ็บเสียชีวิตจำนวนมาก แต่บทบาทของทหารในช่วงหลังๆ ก่อนการรัฐประหารเพื่อคอยดูแลประชาชน ซึ่งถือว่าแม้จะช้าไป แต่ก็มาในจังหวะที่พอเหมาะพอควรระดับหนึ่ง ตลอดจนการตัดสินใจทำรัฐประหารซึ่งแน่นอนว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรเกิดขึ้นในระบบประชาธิปไตย และทุกฝ่ายไม่มีใครอยากให้เกิด แต่อาจด้วยปัจจัยต่างๆ บีบคั้น การเมืองไร้ทางออก ทุกทางออก ล้วนติดตันด้วยเงื่อนไขการเมืองที่เดินต่อไปไม่ได้ หลังยิ่งลักษณ์ ชินวัตร พ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จนทำให้การเมืองเข้าสู่จุดเดดล็อก การเป็นรัฐบาลรักษาการเพื่อหวังให้เกิดการเลือกตั้งเร็วที่สุดของพรรคเพื่อไทยก็เดินหน้าต่อไปไม่ได้ เพราะติดสารพัดเงื่อนไขทางการเมือง โดยเฉพาะการเดินทางนัดเลือกตั้ง ที่แม้ศาลรัฐธรรมนูญจะสั่งให้การเลือกตั้ง 2 ก.พ.57 เป็นโมฆะ แต่การจะเดินทางนัดเลือกตั้งครั้งต่อไป หนทางตอนนั้นทุกคนก็ดูจะเห็นตรงกันว่า ถนนไปสู่การเลือกตั้งถูกปิดตายเกือบทุกเลน

จึงทำให้สุดท้าย พล.อ.ประยุทธ์ ก็ต้องตัดสินใจประกาศกฤษฎีกาการศึกในช่วงกลางดึกตรงกับวันที่ 21 พ.ค. แล้วมีการเรียกตัวแทนจากฝ่ายต่างๆ เช่น

กปปส., นปช., พรรคประชาธิปัตย์, รัฐบาลเพื่อไทย, วุฒิสภา ในเวลานั้น เพื่อมาหาทางออกทางการเมืองร่วมกัน แต่ก็ตกลงกันไม่ได้ จนสุดท้ายนัดหมายอีกครั้งในวันรุ่งขึ้นที่สโมสรทหารบก ภิรมย์ราชนครินทร์ ก็จบลงด้วยการรัฐประหารตามที่หลายฝ่ายคาดการณ์ไว้ก่อนหน้าว่า สุดท้ายยังไปเกิดเกิด “รัฐประหาร” แน่นนอน หลังทุกคนเห็นแล้วว่า ทุกทางออกทางการเมืองเวลานั้นล้วนถูกปิดตายหมด และทหารออกมาแก้ปัญหา ซึ่งก็เป็นไปตามความคาดหมายทุกประการ

เพราะก่อนหน้า 22 พ.ค.57 สัญญาณหลายอย่างก็บ่งชี้ว่า การเมืองไทยในช่วงการชุมนุมของ กปปส. สุดท้ายก็คือการที่ทหารต้องออกมาจัดการยุติปัญหา แม้ตอนนั้น สุเทพ เทือกสุบรรณ แกนนำ กปปส. จะบอกว่า จะทำให้การเคลื่อนไหวในช่วงดังกล่าวเป็นการ “ปฏิวัติประชาชน” ไม่ใช่ “ปฏิวัติโดยทหาร” ก็ตาม แต่คนก็มองว่า แนวทางปฏิวัติประชาชนจะเกิดขึ้นได้ต้องอยู่ที่ปัจจัยความพร้อมหลายอย่าง แต่สถานการณ์เวลานั้น อำนาจอธิปไตยอยู่ในมือรัฐบาลเพื่อไทย การปฏิวัติประชาชนจึงยากจะเกิดขึ้นได้หากเจ้าหน้าที่รัฐไม่ร่วมมือ มันก็เลยต้องจบที่การทำรัฐประหาร เหมือนอย่างที่ผู้นำกองทัพตอนนั้นอย่าง พล.อ.ประยุทธ์ส่งสัญญาณไว้ล่วงหน้าไม่มีผิด

อย่างเช่นคำให้สัมภาษณ์ของ พล.อ.ประยุทธ์ ก่อนรัฐประหารเมื่อ 4 เม.ย. ที่กองบัญชาการกองทัพบก ที่ พล.อ.ประยุทธ์กล่าวตอบข้อซักถามสื่อมวลชนในช่วงการชุมนุมของ กปปส. ที่ยึดเอื้อยวานานข้ามปีจากเดือน พ.ย.56 มาถึง เม.ย.57

“อยากให้ทหารออกมาใช้ไหม ออกมาแล้วผมไม่กลับจะบอกให้”

แล้วในที่สุด พล.อ.ประยุทธ์ก็นำทหารออกมายึดอำนาจตามคาด หลังจากพูดประโยคนี้ อีกเดือนกว่าๆ

ปฏิวัติกลางเสียงร้องไห้ บ้าน “จันทร์โอชา”

ที่น่าสนใจ พล.อ.ประยุทธ์เผยเบื้องหลังการตัดสินใจทำรัฐประหารดังกล่าวที่หลายคนไม่เคยรู้มาก่อน ผ่านถ้อยแถลงอย่างเป็นทางการต่อคนไทยทั้งประเทศระหว่างการแถลงผลงานรัฐบาลในรอบ 3 เดือน เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 ธ.ค.ที่ผ่านมา ตอนหนึ่งว่า

“เมื่อวันที่ 22 พ.ค.2557 บ้านผมร้องไห้กันทั้งบ้าน แล้วผมไม่ได้บอกใคร ผมบอกพี่ๆ ที่หลังทั้งหมด แต่มันไม่ได้ วันหน้าเกษียณไปก็โดนคำตายว่าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ได้อย่างไร แม้ผมมีคุณวุฒิไม่เท่าพวกท่าน แต่ผมได้เอาชีวิตเข้ามา ถ้าวันที่ 22 พ.ค. ผมจัดระเบียบไม่ได้ ผมก็กลายเป็นกบฏ แต่ผมส่งสารลูกหลานผมวันข้างหน้าอยู่อย่างไร ประเทศไทยจะเข้มแข็งกับเขาได้อย่างไรก็ต้องติดตามมาตลอดในฐานะฝ่ายความมั่นคง เป็น ผบ.ทบ.ลับสมมุติทุกรัฐบาล ไม่ว่ารัฐบาลใดก็ตาม จะถูกจะผิด จะดี-ไม่ดี เราก็อยู่บทบาทที่เหมาะสมของเราโดยตลอด

แต่เมื่อถึงเวลาที่จำเป็นมันจำเป็น ไม่เคยขัดแย้งกับใคร เพียงแต่ต้องเข้ามาเพื่อระงับความขัดแย้งและอันตรายที่จะเกิดขึ้น อาวุธสงครามมากมายไปหมด”

นั่นคือฉากหลังการเมืองเบื้องหลังการตัดสินใจทำรัฐประหารของ พล.อ.ประยุทธ์ ที่มักใช้โอกาสแถลงผลงานวันดังกล่าว เล่าเรื่องนี้ให้ฟังแต่ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อ ก็ว่ากันไปตามลัทธิของแต่ละบุคคล แต่ผมดูแล้ว พล.อ.ประยุทธ์คงต้องการสื่อสารให้คนเข้าใจว่า เหตุที่เขาทำรัฐประหารเป็นเรื่องเหตุผลความจำเป็นจริงๆ ไม่ได้มีการวางแผนกับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งโดยเฉพาะกลุ่มแกนนำ กปปส. ไว้ล่วงหน้าเพื่อจะเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีหลังพ้นจากตำแหน่ง ผบ.ทบ.และโค่นล้มระบอบทักษิณ-พรรคเพื่อไทยและรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตรอย่างที่บางกลุ่มวิเคราะห์เอาไว้ อีกทั้งพยายามจะบอกว่า ไม่ได้วางแผนสืบทอดอำนาจหลังการเลือกตั้งใหญ่แน่นอน

บทบาทหัวหน้า คสช. เราจะทำตามสัญญา

จาก “ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 1/2557 เรื่อง การควบคุมอำนาจการปกครองประเทศ” ซึ่งก็คือการอ้างเหตุผลในการทำรัฐประหาร และจัดตั้ง “คณะรักษาความสงบแห่งชาติ” คำประกาศดังกล่าวที่ถือเป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์การเมือง ต่อจากนี้ไปมีประเด็นให้วิเคราะห์และติดตามไม่ใช่น้อย แต่ก่อนอื่นต้องไปดูคำประกาศ คสช.ฉบับแรกเสียก่อน ซึ่งคำประกาศดังกล่าวมีเนื้อหาใจความดังนี้

“ตามสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑล และพื้นที่ต่างๆ ของประเทศหลายๆ พื้นที่ เป็นผลให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์เสียชีวิต ได้รับบาดเจ็บ และเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินอย่างต่อเนื่อง และเหตุการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัว จนอาจเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงที่จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวมนั้น

เพื่อให้สถานการณ์ดังกล่าวกลับเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว ประชาชนในชาติเกิดความรัก ความสามัคคี เช่นเดียวกับทั้งที่ผ่านมา ตลอดจนเพื่อเป็นการปฏิรูปโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ เพื่อให้เกิดความชอบธรรมกับทุกฝ่าย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย กองทัพบก กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นต้องเข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 เวลา 16.30 เป็นต้นไป

ทั้งนี้ขอให้ประชาชนทุกคนอยู่ในความสงบ ดำเนินวิถีชีวิตและประกอบอาชีพต่อไปตามปกติ ให้ข้าราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการดังที่เคยปฏิบัติ

สำหรับข้าราชการทหาร ตำรวจ อาสาสมัคร และเจ้าหน้าที่ส่วนราชการต่างๆ ที่มีอาวุธเพื่อใช้ในราชการของหน่วย ห้ามเคลื่อนย้ายกำลังและอาวุธโดยเด็ดขาด เว้นแต่จะได้รับคำสั่งจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ แต่เพียงผู้เดียว

สำหรับคณะตุลาการศาลฎีกา ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลปกครอง ศาลอาญา ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลล้มล้างมรดก ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองสูงสุด องค์การระหว่างประเทศ รวมทั้งชาว

ต่างประเทศที่หน้าภาคีอยู่ในราชอาณาจักรไทย คณะรักษาความสงบแห่งชาติจะให้ความคุ้มครอง และขอยืนยันว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทย กับองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ ยังเป็นไปตามปกติ ตามที่รัฐบาลชุดเดิมดำเนินการไว้ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ จะยึดมั่นในความจงรักภักดี และจะปกป้องเขตแดนดำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ อันเป็นศูนย์รวมจิตใจประชาชนชาวไทย และทรงอยู่เหนือความขัดแย้งทั้งปวง”

ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม พุทธศักราช 2557

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

จากคำประกาศเหตุผลในการทำรัฐประหารดังกล่าว พล.อ.ประยุทธ์ให้คำมั่นสัญญาว่าจะดำเนินการในสองสิ่งสำคัญคือ

1.ทำให้ประชาชนในชาติเกิดความรัก ความสามัคคี เช่นเดียวกับที่หวังที่ผ่านมา

2.จะทำให้เกิดการปฏิรูปโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ เพื่อให้เกิดความชอบธรรมกับทุกฝ่าย

ที่ก็คือการให้คำมั่นสัญญาว่า คลช.จะเข้ามาทำภารกิจสำคัญสองเรื่องให้สำเร็จให้ได้คือ

- 1.ความปรองดอง
- 2.การปฏิรูปประเทศ

6 เดือน คลช.

ปฏิรูป-ปรองดอง ไร้ทิศทางบูรธรรม

บนคำถามที่ผู้คนตั้งคำถามกันอย่างมากกว่าสุดท้าย “ปรองดอง-ปฏิรูป” ที่ คลช.และ พล.อ.ประยุทธ์ต้องการให้มันเดินไปคู่กัน จะสำเร็จหรือไม่ และผลออกมาแล้วจับต้องได้แค่ไหน เพราะ 6 เดือนที่ผ่านมาของ คลช.ก็ต้องยอมรับว่ายังไม่สามารถจับต้องผลลัพธ์ได้เป็นรูปธรรม แม้จะอ้างได้ว่าเรื่องปฏิรูป ปล่อยให้เป็นเรื่องสภาปฏิรูปแห่งชาติ แต่พวก คลช.-รัฐบาล ก็ไม่เห็นแสดงความกระตือรือร้นหรือวิสัยทัศน์และผลงานอะไรว่าพร้อมจะเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูป อย่างไรก็ตามที่ผู้คนคาดหวังเพราะเรื่องปฏิรูปคงจะปล่อยให้ สบข.ทำงานอย่างโดดเดี่ยวคงไม่ได้

ยิ่งกับเรื่อง “ปรองดอง” ยิ่งหนักกว่า เพราะผ่านมาถึงเวลานี้ แทบหาความคืบหน้าไม่ได้เป็นรูปธรรม การขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างรัฐบาลแทบมองไม่เห็นอะไรเป็นรูปธรรม แม้ทุกคนจะรู้ว่าเรื่อง “ปรองดอง-ลดความขัดแย้ง” เป็นเรื่องของความคิด ทศนคติ ความเชื่อ การแก้ปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาหลายปี จำต้องใช้เวลา แต่หลายคนก็อยากเห็นรัฐบาลทำอะไรที่เป็นจริงจังหรือแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงมากกว่านี้ ขณะเดียวกันในบางเรื่อง ก็จำเป็นที่ พล.อ.ประยุทธ์ ต้องกล้าสั่งสัญญาแสดงความชัดเจนถึงกระบวนการนำไปสู่การสร้างความปลอดภัย เช่น ข้อเสนอให้มีการ “นิรโทษกรรม” กับประชาชนที่ร่วมชุมนุมทางการเมือง ไม่ว่าสีไหน ขั้วไหน โดยไม่รวมแกนนำ ผู้โดนคดีอาญาอุกฉกรรจ์และคนโดนคดีหมิ่นสถาบันฯ ที่พบว่าข้อเสนอดังกล่าว ที่ที่พบว่าแนวทางดังกล่าว ก็มีผู้หนุนหลังอยู่มากพอสมควร บนข้อสรุปที่ว่า ก่อนจะไปถึงขั้นตอนนั้น จำเป็นต้องทำให้เกิดกระบวนการ “ความจริงต้องปรากฏ” ต่อเหตุการณ์ต่างๆ เช่น เหตุการณ์ที่สี่แยกคอกวัว 10 เม.ย.53 หรือเหตุการณ์ที่ประชาชนเสียชีวิตในช่วงการชุมนุมเสื้อแดงปี 53 เสียก่อน-การเสียชีวิตของประชาชนที่ร่วมชุมนุมกับ กบปส. อันเป็นเรื่องที่ต้องคุยกันยาวและต้องใช้เวลามากพอสมควร แต่หากมีเจ้าภาพในเรื่องนี้ และเร่งทำแต่เนิ่นๆ การสร้างความปรองดองตรงนี้ก็อาจเกิดขึ้นได้ในยุค คลช.

เพราะดูแล้วหากหันจากช่วงนี้ไป เข้าสู่ช่วงการเมืองมาจากการเลือกตั้ง หากมาทำกระบวนการนี้ ยากที่จะเกิดความร่วมมือและการยอมรับจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะคู่ขัดแย้งทางการเมืองได้ ซึ่งฝ่ายหนึ่งก็อาจทำได้ก็คือตัวรัฐบาลและ คลช.หรือฝ่ายสภาปฏิรูปฯ-สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ภายใต้รูปแบบที่จะไปตีไซน์กันมา แต่ที่พบว่า พล.อ.ประยุทธ์ และ คลช. ดูจะไม่กล้าแตะเรื่องปรองดอง

อย่างจริงจังเท่าที่ควร จนคนวิจารณ์ว่านายกรัฐมนตรีและ คลช.พยายามดึงเชือกเพื่อก่อนนี้เพื่อประคองเสถียรภาพตัวเอง

อย่างไรก็ตามล่าสุดของ พล.อ.ประยุทธ์ในเรื่องนี้ ที่ได้พูดระหว่างการแถลงผลงานรัฐบาลเมื่อ 25 ธ.ค. ก็ยังพูดเรื่องการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งแบบลอยๆ อยู่ หลายคนฟังแล้วยังหาทิศทางไม่ได้ว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไร

“วันนี้ต้องใช้วิกฤติสร้างบ้านเมืองให้เข้มแข็ง แม้ความขัดแย้งด้วยกฎหมาย รัฐธรรมนูญ และความยุติธรรม อย่างเป็นทางการและโปร่งใส ซึ่งเป็นสิ่งที่ทั่วโลกยึดถือ ให้ศาลและองค์กรอิสระทำหน้าที่อย่างเสรีสภาพและให้กำลังใจฝ่ายกระบวนการ ถ้าเราอมรับซึ่งกันและกัน เชื่อมมั่นในกระบวนการยุติธรรมได้ โดยไม่มีปัญหาอย่างที่ผ่านมา ก็จะทำให้ลดความขัดแย้งของประชาชนได้อย่างมากมาย

ในเรื่องการทำงานของรัฐบาลวันนี้ทั้งการแก้ไขความขัดแย้งและสร้างความปรองดอง วางพื้นฐานประเทศชาติทุกด้าน เศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย กระบวนการยุติธรรม การจัดระเบียบต่างๆ”

จึงได้แต่หวังว่าช่วงเวลาตลอดทั้งปี 2558 นี้ พล.อ.ประยุทธ์จะมีท่าทีเรื่องการสร้างความปรองดองอะไรที่จับต้องได้มากกว่าปี 57 เพื่อไม่ให้สุดท้ายเมื่อ คลช.ลงจากอำนาจแล้ว ปัญหาการเมืองเรื่องความขัดแย้งในรูปแบบเดิมๆ ก็เวียนกลับมาอีกรอบ ถึงเวลานั้น เสี่ยงวิจารณ์ว่า พล.อ.ประยุทธ์รัฐประหารเสียของคงเกิดขึ้นแน่นอน

อย่างไรก็ตาม ทิศทางการสร้างความปรองดอง-ลดขัดแย้ง ที่ไม่ใช่แค่คำประกาศของ พล.อ.ประยุทธ์ที่บอกไว้ในประกาศ คลช.ฉบับที่ 1/2557 เท่านั้น แต่ทุกฝ่ายล้วนอยากเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นในประเทศไทยทั้งสิ้น เพียงแต่หลายคนยังสงสัยว่ามันจะทำได้ได้อย่างไร

ล่าสุด ก็เริ่มมีบางฝ่ายพร้อมจะรับเป็นเจ้าภาพในเรื่องนี้แล้ว นั่นก็คือจากฝ่าย “สภาปฏิรูปแห่งชาติ” เมื่อปรากฏว่า เวลานี้ “เทียนฉาย กีระนันทน์ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ” ได้ลงนามคำสั่งแต่งตั้ง “คณะกรรมการศึกษาแนวทางการสร้างความปรองดอง” ขึ้นเมื่อกลางสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยมี นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์ สบข. และกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ เป็นประธานคณะทำงานชุดนี้

โดยคำสั่งดังกล่าวระบุเหตุผลในการตั้งคณะกรรมการไว้ว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ทั้งในระดับบุคคล พรรคการเมือง หรือกลุ่มการเมือง และระดับโครงสร้าง ได้ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของชาติ ทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐและประชาชน ล้วนมีสาเหตุมาจากความขัดแย้งทางการเมือง อันมีปัจจัยมาจากความต้องการแสวงหาอำนาจทางการเมือง จนเกิดการเผชิญหน้ากันของฝ่ายที่เห็นต่างกัน ดังนั้น เพื่อแก้ไข เยียวยา และป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอีกในอนาคต จำเป็นต้องแสวงหาแนวทางในการอยู่ร่วมกัน จึงตั้งคณะกรรมการชุดดังกล่าวขึ้นเพื่อให้ทำหน้าที่เช่น

พิจารณาศึกษาและแสวงหาแนวทางเพื่อลดและยุติความขัดแย้งทางการเมืองในทุกระดับเพื่อนำไปสู่การสร้างความปลอดภัยเกิดขึ้นภายในชาติ-จัดทำแผนดำเนินงานในการสร้างความปรองดองให้ควบคู่ไปกับกระบวนการปฏิรูปประเทศ ที่มาจากข้อมูลและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงจากผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์การชุมนุมอันเกี่ยวเนื่องมาจากเหตุความขัดแย้งทางการเมืองตั้งแต่ พ.ศ.2548 ถึง พ.ศ.2557 เป็นต้น

โดยมีข่าวว่ากรรมการชุดนี้จะเริ่มขับเคลื่อนกันต้นปีหน้าเป็นต้นไป ภายใต้รูปแบบการให้เป็น “คณะกรรมการกลาง” ที่จะเข้ามาทำเรื่องนี้อย่างจริงจัง และหวังผลให้ข้อเสนอของกรรมการเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายและนำไปสู่การสร้างความปลอดภัยอย่างยั่งยืน ที่สุดท้าย เมื่อเสนออะไรออกมาให้ กับสังคมแล้ว ยิ่งก็จะต้องมีคนรับไม่ไปทำต่อ ซึ่งก็ยากจะหยั่งรู้ได้ว่า จะมีใครรับเป็นเจ้าภาพหรือไม่?

รธน.เปิดช่องนายกฯ ลาตกตั้ง

คลช.สืบทอดอำนาจ?

อีกหนึ่งปมสำคัญนอกเหนือจากเรื่อง “ปฏิรูป-ปรองดอง” ที่ทุกฝ่ายต้องจับตามองตลอดปี 58 ก็คือการนำของ พล.อ.ประยุทธ์แล้ว ก็คือเรื่องที่ว่า คสช.จะสืบทอดอำนาจหลังจากนี้หรือไม่ เพราะต่อให้ พล.อ.ประยุทธ์และแกนนำ คสช. คนอื่นๆ เช่น พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ, พล.อ.อนุพงษ์ เผ่าจินดา สามพี่น้องบูรพาพยัคฆ์ ยืนยันว่าไม่มีความคิดเรื่องนี้ เลือกตั้งเสร็จได้รัฐบาลใหม่ ก็แยกย้ายกลับบ้าน แต่ของทำนองนี้ เป็นใครก็ต้องพูดแบบนี้ ใครจะมากล่าวว่าจะสืบทอดอำนาจต่อ อยากมีตำแหน่งกันอีกหลังการเลือกตั้ง คงไม่มีใครมาเปลี่ยนตัวเองว่าเป็นพวกเสพติดอำนาจกันแต่เนิ่นๆ ตั้งแต่ตอนนี้ อีกทั้งคำพูดไม่สำคัญเท่าพฤติกรรม ของแบบนี้ต้องมองกันยาวๆ และจะเห็นชัดเจนมากขึ้นเมื่อช่วงเวลานั้นใกล้มาถึง

ยิ่งล่าสุดสัญญาณหลายอย่าง คนมองกันไปทิศทางกันมากขึ้น เมื่อ “คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่” เคาะสูตรเรื่องที่มานายกรัฐมนตรีว่าจะให้นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกและเห็นชอบของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดย “นายกรัฐมนตรี ไม่จำเป็นต้องมาจาก ส.ส. หรือก็คือไม่ต้องมาจากการเลือกตั้ง” ทั้งระบบเขตและปาร์ตี้ลิสต์ก็ได้ อันเป็นการเปิดให้เกิดสูตร

นายกฯ คนกลาง-นายกฯ ปรองดอง-นายกฯ คนนอกพรรคการเมือง ที่ชนะการเลือกตั้งได้ หากพรรคการเมืองชนะการเลือกตั้งยอมเปิดทางให้!

คนก็เลยวิเคราะห์โยกกันไปถึงเรื่องการสืบทอดอำนาจของ คสช.แม้ในความเป็นจริงแล้ว มันยากพอสมควร หากทำสุดพรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งจะเอาเก้าอี้นายกฯ ไปให้คนนอกพรรคแบบยุคสมัย พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เนื่องจากจะตอบคนในพรรคและผู้เลือกพรรคการเมืองพรรคนั้นได้ลำบาก อีกทั้งกม.ธ.กร่าง รธน. ก็ยืนยันจะเขียนเรื่องที่มานายกฯ แบบไม่ให้เกิดการนำเอานายกฯ คนนอกมาใช้ในยามปกติ ด้วยการเขียนให้ชัดว่ากรณีนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเกิดวิกฤติทางการเมือง โดยให้มีอำนาจบริหารเพียงชั่วคราว อาจจะเป็น 6-8 เดือน แล้วจัดการเลือกตั้งใหม่ และตัวนายกฯ คนนอกจะต้องได้รับเสียงสนับสนุนจาก ส.ส.มากกว่าปกติ เช่น 3 ใน 4 ของ ส.ส.ทั้งหมด

ถ้าเป็นเช่นนี้ การให้นายกฯ คนนอก โดยมีคนของ คสช.มาสืบทอดอำนาจ ก็เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก

แต่การเมืองไทยคนมองว่าอะไรก็เกิดขึ้นได้ ทุกอย่างพลิกผันได้ตามสถานการณ์ การต่อทอดอำนาจของ คสช.ก็อาจเกิดในหลายรูปแบบ ไม่จำเป็นต้องคนของ คสช. เป็นนายกฯ แต่อาจให้ คสช.ได้มีที่ยืนในถนนอำนาจหลังการเลือกตั้งบ้าง

การสืบทอดอำนาจหรืออาจไม่ถึงขั้นนั้น แต่เป็นเรื่องการหาบันไดลงจากอำนาจอย่างปลอดภัยของ คสช.ที่จะไม่โดนเอาคืนย้อนหลัง เชื่อเถอะว่า คสช. ต้องมองเรื่องนี้ไว้อยู่แล้ว ตั้งแต่วันทำรัฐประหาร เพียงแต่จะทำแบบไหนเท่านั้นเอง จะทำผ่านรัฐธรรมนูญ-กฎหมายบางฉบับหรือการจัดวางกำลังของตัวเองไว้ในอำนาจหลักๆ โดยเฉพาะที่สำคัญที่สุดและต้องละเอียดรอบคอบ รัดกุม ก็คือการวางกำลังใน “กองทัพ” ที่ต้องเอาคนของตัวเองมาสานต่ออำนาจในกองทัพไว้เรื่อยๆ เพื่อให้คอยคุ้มกันดูแล คสช.หลังลงจากอำนาจและต้องวางไว้เพื่อให้เกิดสมดุลระหว่างการเมืองกับกองทัพในอนาคต มันต้องเกิดขึ้นแน่นอนในช่วงต่อจากนี้ ภายใต้การวางแผนของ พล.อ.ประยุทธ์

ความเป็นไปต่อจากนี้ของ พล.อ.ประยุทธ์และ คสช. ผู้เข้าสู่อำนาจหลังการรัฐประหารอย่างพริ้วคัม แต่เส้นทางต่อจากนี้ไปจนถึงหลังเลือกตั้งและวันที่เขาลงจากอำนาจ นายกฯ และหัวหน้า คสช. ยากจะหยั่งรู้ว่าเขาจะลงจากอำนาจในแบบที่ผู้คนจดจำในด้านดีๆ กลายเป็นอัศวินม้าขาว ผู้แก้ปัญหาให้ประเทศชาติหรืออยากลี้ภัยไปในพื้นที่ เมื่อทุกอย่างกลับคืนสู่ภาวะปกติ เพราะรัฐประหารเสียของ เป็นผู้ที่ไม่เข้าท่า และบริหารประเทศแบบไร้ผลงาน กาลเวลาคจะเป็นเครื่องพิสูจน์ตัวตนของ พล.อ.ประยุทธ์ ผู้บอกเสมอว่า

“ผมเสียสละมาแก้ปัญหาชาติ และไม่คิดกลับมาอีกแล้วหลังเลือกตั้ง”.